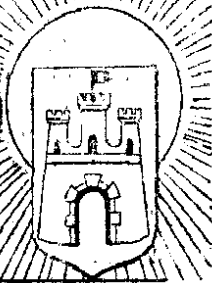


LEVANT



Disenari porta-veu de l'Associació "Minerva,"
Defensor dels interessos morals i materials d'Artá i sa comarca

Redacció i Administració

Quatre Cantons. 3.ª • ARTA

Any II

Dels treballs publicats ne son responsables els autors

N'os tornen els originals

Artá, (Mallorca) 3 de de Maig 1918

PREUS

Espanya: Trimestre 0'75 Ptas.
Any. 3'00 »
Estranjer Doble

Se paga
a la
bastreta

Núm. 38

El problema Escolar

III

Suspesa heviem deixada la publicació d'aquests modestes articles, degut als rumors verídics que se coneixeren per la vila de que l'Ajuntament deixaria la compra de la casa n.º 5 del carré dels Quatre Cantons, per haver tenguda a ma la de la casa de 'Ca's Carulla' del Carrer de la Plassa, que per ser colindant de La Sala sembla esser de més conveniència.

El fet es, que veritablement tant una casa com l'altra han estades venudes per sos propietaris a persones mes o manco acostades a l'Ajuntament; qu'aquest ha obert un concurs per l'adquisició d'una i es probable que dins una mesada sia propietari d'una de les dues i segons se diu, es amb miras a la construcció d'escoles.

Tant en un cas com en l'altra convé que hi diguem la nostra. Per això continuam avui aquest assumpte en referencia a la Casa del Carré dels Quatre Cantons.

Aquesta casa te un solar bastant gran en lo construït, i un pati mes que regular.

La part construïda es la mitat vella i mitat nova. En la part nova amb poques modificacions se podria disposar de tres sales una damunt l'altra de 8 x 9 metres, amb uns 5 d'altura, pisos emmatjolats, cinc grandioses obertures a cada sala, tot regular i hermoso amb dues dependencias a cada sala per museu, biblioteca o per lo que's vulgues, empietar.

Hi ha la inconveniència de tenir una de les sales al segon pis, que sempre s'ha d'evitar en lo possible, pero ates a que la part vella edificada ocupa tant de solar com la nova, es bo de veure que obrant-la conforme, ademés de obtenir-se en eis baixos, sala de rebre, vestibul i sala de netejia, en el primer pis podria instal·lar-s'hi un'altra sala i així se disposaria de tres sales per una escola graduada i moltes altres dependencias per tot quant se pogues menester.

Uns dels anexes principals e imprescindibles d'una escola son el pati de joc i els jardins i en aquest edifici se dispondria d'un pati d'aprop de 200 metres quadrats i un jardí d'uns xixanta.

Amb tot lo apuntat en referencia a la casa indicada se veu que a pesar de no esser l'ideal, (perque aquest no es casi possible sino a les atores), de totes maneres arreglant la casa tal com deim, reforma que se podria fer enguany mateix, se tendria un local de condicions mes que regulars en el que s'hi podria instal·lar immediatament l'escola graduada amb tres professors, qu'es lo manco que necessita la nostra població per ser atesos degudament els nins qu'avui acudeixen a l'escola.

Es ver que amb el solar de que se dispondra a La Sala si se compra Ca Sa Carulla s'hi pot ter millor edifici, ho creim així; pero se mos permeti duptar de que, ja per lo que ha de costar, ja pels inconvenients del canvi de La Sala, tenguem escola graduada dins deu anys.

Al nostre parer, la construcció de locals escolars per anar a la resolució del problema escolar es urgentissima i ja sia a una o altra banda s'ha de cercar lo mes prest possible. Si se creu qu'a La Sala dins dos anys s'ha de tenir fet l'edifici que se requereix, mans a l'obra i cap avant, pero si el voler abarcar molt ha de ser obstacle per tenir el local, prontament, convé mes habilitar per tot d'una la casa dels Quatre Cantons, que podria ser viv per escola de nins durant dos, quatre, deu o mes anys, fins que l'Ajuntament pogues fer l'esfors de construir un edifici *ad hoc* allà ont tos convengui, i allavors l'edifici de que parlam podria destinar-se a la Graduada de nines que si no tant prest, vendrá dia que s'haurá de crear.

Es hora de pensar-s'hi be i resoldre d'una vegada lo que mes convengui, pero amb prontitud.

A. F.

NOCHE DE FRIO

A mis amigos Rafael y Luisa

—Era una de esas noches de invierno y acurrucado en el umbral de una puerta, temblando de frio, desnudos los pies, araposo, estaba un niño que a la sazón contaria ocho años. Sus bracitos cruzados movianse úni-

camente para pedir una limosna por Dios implorando ayuda a los transeuntes que pasaban. No insistía: Pedía una sola vez, contando quizás con la generosidad de algún corazón que apiadándose de su desgracia, dejara en su mano fria, una moneda...

Al sentir el contacto del metal, sonreía el niño, experimentando su joven corazón una alegría inmensa, cual si acabara de conseguir algo por mucho tiempo anhelado. Mirábala mil veces, dábala otras tantas vueltas en la mano y después uníala con las demás que sin duda tendria en el bolsito.

Una vez realizada la última operación, momentáneamente cambiaba la expresión del rostro de aquella criatura que a tan corta edad veíase abandonada en medio de un inmenso Caos; que en su niñez desamparado completamente de una mano cariñosa estaba que no tendria quizás; nna madre afable que con ternura le besara... ni un padre que lo guiara por el camino recto de la vida, induciéndolo al bien, apartándolo del mal, enseñándole a ser para el futuro, un hombre honrado, capaz de ejercer en esta vida la misión que el Destino predestinado nos tiene al venir al mundo.

Hubo un intervalo. Nadie cruzaba por la vereda. El viento azolaba las ramas de los árboles, desnudos de hojas y el cielo cubriase de grises nubes, dándole un aspecto triste y tenebroso... El frio aumentaba y únicamente perturbó la paz de aquel momento imponente, el monótono rodar de un coche de plaza, que al trote de sus caballos cruzaba la calle, yendo el cochero hermeticamente embozado en una capa llevando al descubierto tan solo su ojo derecho.

El niño, aprovechando aquel momento de calma que ni una sola alma pasaba por la vereda, irguióse y avanzando unos pasos, hizo con la mano un ademán, presentándose poco después, una niña más joven aún y tomándola de la mano la dijo:

—Ven, Carmencita, siéntate aquí, a mi lado que yo te cubriré con mi saco.

La niña obedeció, y ambos sentáronse.

—Cuanto tienes? la interrogó.

—Poco, treinta centavos que me dió un

caballero hace un momento. Tómalos y ten cuidado que no se te pierdan, porque luego... luego papá... te pegará, sabes?

—Está bien, Carmencita. Tienes sueño?

—Sí, Enrique, mucho sueño y mucho frío... mira como tengo las manos, me duelen tanto...

—Pobrecita. Descansa, mientras yo vigilo si pasa alguien...

Y la niña recogiéndose temblorosa, apoyó su cabecita sobre los muslos de Enrique quien a la vez cubrió con su saco, los bucles dorados de su hermanita, sacando después el dinero recolectado durante aquella noche ténie y borrascosa; y frunciendo su entrecejo lo apretó entre sus manos fuertemente con rabia y desprecio...

**

Absorto quedé, mirando aquellas caras demacradas reveladoras del hambre y la miseria, pensando si serian victimas de esos seres degenerados y sin alma que se sirven de la inocencia, para saciar sus pasiones, haciéndose llamar padres sin serlo...

Recuerdo haber leído en cierta ocasión, un caso parecido. Se trataba de un hombre que explotaba iniquamente a unas tiernas criaturas, haciéndolas implorar la caridad pública. Después, en llegando la noche cual una fiera hambrienta espera su presa, así esperábalos él: Con afán nervioso, impaciente, saliéndose de las órbitas sus ojos, fijos en sus tiernas manecitas para arrebatárlas los pocos centavos que para conseguirlos tenían que pasar noches terribles, acechando al frío que acribillábalas, cual si fuerá una finísima hoja de acero. Una vez posesionado del capital... salía e iba a la taberna regresando en estado copletamente beodo, cayéndose, falto de juicio, desquitándose con las pobres criaturas maltratándolas y dirigiéndolas frases incoherentes, hijas todas ellas de la misma enajenación mental, siendo su fin el manicomio donde poco tiempo después de ingresar falleció.

Serian tal vez, Enrique y Carmencita, dos seres desgraciados, bárbaramente explotados, con cuyo producto otro sin alma y degenerado satisficiera sus pasiones?

**

Empezó a bover, salpicando las primeras gotas a Enrique, el cual estremeciéndose, dijo a su hermanita:

—Vamos, Carmencita. Es muy tarde yá y papa... estará intranquilo...

Tengo mucho sueño—exclamó la niña— déjame un ratito más, Enrique. Estoy tan cansada...

—Pobrecilla.—murmuró entre dientes Enrique—y separando algunos rulos de su frente, la dió un beso, mientras las lágrimas que brotaban de sus ojos, hume facian las mejillas de su nermanita, heándose...

L. M. Joy Pastor.

Abril, 1.º 1918

Es Parpal i sa picassa sa manuella i s'aixada

Un capvespre, dos fadrins
que yaven es seu jornal
treguem roques d'un penyal
a força de barrobins.
Comensava a fosquetjà
quant suspenguéran ses feines

i replegaren ses eimes
per emprar-les l'en emá,
I no molt lluny d'es seu tai
les estojaren, darrera
una soca d'olivera
que feia un amagatai.

Elles que sense recels
totes soles se trobaren
a fer la pretxa's posáren
a sa claror d'ets estels.

Cades una, en pendre es llis
de son po ler bravejava,
i es seu treball elogiava
com si ella per tot servis.

Callau, bajanes, vos dic,
(saltá es parpal impacient;)
jo sa força represent,
jo qui som es mes antic.

Tanta forsa a s'homo don
que si un punt tengués per lléva
amb ajuda de sa meva
alsaria en pès el mon.

Així hu afirmava aquell
filosof de gran doctrina.

Tú no ets mes qu'una barrina
I tú no ets mes qu'un martell.

¿Martell? si, i destrossa fas
de lo qu'aixeca sa forsa.

Jo es meu bras no don a forsa
Tú a la fi no ets mes que un bras.

No vajes tan usurat
ni crequis que'm fasses mella:
vejem si sense manuella
ets capás de fe un forat.

Deixau-vos d'idees loques,
(sa picassa los ya di)
a veure si sense mi
fareu pedres de ses roques.

Jo també pretenc fer vasa,
¿Qui com jo per rompre ets ossos?
Si ses roques no son trosos,
com ferien una casa?

Ses que s'usen vui en dia
no son clapers de gegants
i no basten ets taiants
ni una serra serviria.

¡Oh! ¡tal tu ets sa força bruta,
i jo som fia de s'art.

I com ja se feia tart
per acabar sa disputa,
digué es parpal: Bo tot es
lo que serveix p'ets seus fias:
i per fer bons barrobins,
som necessaris tots tres.

¿I es meu bec que no serveix?
(saltá tot d'una s'aixada;)
jo no estic desenfada
jo vos ajud i'in pareix
que per fer via i combatre
de ses pedras sa duresa,
per dú a cap sa nostra empresa
som necessaris tots quatre.

El sen Tia d'Alaró.

ORACIÓ PAGANA

A VULCA

Vulca: una taga vull forjada del cer mes resistent. No hi gravarás ni d'hetaires folles el graciós perfil ni el par Baccus, qu'el dur material amb la lleugeresa representada no s'avendria.

Deixala llisa, ben llisa, com cal a la tristesa del qui amb ella ha de beure. Sols una garlanda vull que hi gravis, una garlanda de mots gentils: la decorarás amb l'Excel·lor, que cantá el poeta, i així la copa, dobla, me set sedollará.

May l'exquisiteza d'els espumosos vins
la raga esperi, ni brillar a la llum de báquiques festes. Mes deixala, polida i lluenta, que a trenc d'auba, me plau que reflexi la llum somorta de una llantia d'estudi.

A les hores grises en que la set m'ofega, i vacilanta s'abscondeix la fe en mi propi, vengui, llavors, ton vas a saciar la set d'ideal que me turmenta.

I, quant, lleugera, l'ánima cap al misteri voli, siga la taga, de mes calcigades cendres, urna pietosa.

BALARD

FESTA SOCIALISTA DE PRIMER DE MAIG

Com ja s'ha fet costum els socialistes artanencs celebraren també enguany la festa de primer de Maig.

Ja'l dissapte dia 27 celebraren un mitin en la Societat Federació Obrera en el que discursetjaren en Juan Nabot (a) Tit, retgidor del Ajuntament, el President de l'Obrera Vincents Piris, en Pere Papa i el retgidor de Palma Sr. Bisbal que vengué expressament per l'acte.

El dia 30 d'Abril, tornaren fer mitin per preparar la festa, parlaren els mateixos manco en Bisbal. Amenisá l'acte la Banda que dirigeix D. Antoni Gili.

El dia 1.º a les 9 del matí recorregueren els carrers de la població uns trescents homes amb gran nombre d'atlots, un cartrunfal, la banda de la Federació i la mateixa Banda de música amb un cor qui cantava p'els carrers l'Himne Internacional, aquest himne que fa esgarrifar tothom i que dins la França republicana está prohibit. La Comitiya arribá a La Sala i después de cantar d'aturats el mateix himne, entrá una comissió a entregar El missatge suscrit p'el President en el que se demana: 1.º Que se posi en el proxí pressupost prou cantidat per ocupar als obrers desocupats en temps de poca feina. 2.º Que també se hi possi per construir el camí del cementeri civil i engrandir aquest posant-lo en les debudes condicions. 3.º Que se continuin les clavague res de la vila i se diguin les aigos brutes molt lluny del poble. 4.º Que durant els mesos de Julio, Agosto, Septiembre i Octubre, setanquin els grifons particulars i se doni a la canyaria pública tota l'aigua.

Després seguiren cap al Teatre Principal aont se feu un mitin. Se cantá altra volta l'Internacional; una partida d'atlots i atlots digueren una cansó cada un que finalisaven totes amb un visca el 1.º de Maig! I después parlaren el retgidor Nabot, en Pere Papa, el primer explicant El missatge entregat a La Sala i el segon parlant un poc de tot.

El decapvespre a les 2 i mitja s'en anaren a Capdepera amb la mateixa banda de música, per fer algunes tocades a la Societat Obrera d'allá i tornar al vespre a repetir els discursos que segons s'ha anunciat en el mitin del matí serien de pinyol vermey.

Com aquesta ressenya s'ha de cloure abans de celebrar-se el del vespre no'n podem dir res mes.

No volem acabar però sense dir-hi la nostra. Volem fer constar una vegada més el nostre sentiment per la desfeta del Cercle d'Obrers Catòlics, que cada any celebraba també aquest dia la seva festa. Ara molts se van sumant a poc a poc a la federació. Igual-

ment volem dir als socialistes que, al nostre entendre, equivoquen el camí, entregant al Ajuntament conclusions com les del *«Echen-teri Civil»* i perorant contra la propietat, contra les autoritats, contra l'Església i contra tot lo existent que no vaja a la seua.

Aquest camí no condueix en lloc.

Demanau que se tanquin les tavernas, que s'obrin escoles, que hi hagi ordre en la població, anau contra la groseria, predicau el civisme, el ben parlar, l'educació i l'instrucció del jovent, qu'aquest es un programa de més profit i qu'a vostros mateixos vos donara millors resultats. Res més.

PAU

AJUNTAMENT

Sessió del dia 21 d'Abril

Baix la presidència del Sr. Batle D. Bartomeu Esteve, i amb assistència dels Srs. Femenies i Cassellas i els Regidors Srs. Espinosa, Nabor, Labrés i Pico, se celebra sessió ordinària acordant:

1.^a Aprovar la sessió de l'anterior.

2.^a Dar-se per enterat de que la Comissió d'obres ha donat la brada a D. Antoni Amorós Biederra per construir una paret en el camí vecinal de ses *«Evetes»*.

3.^a Aprovar el pla de reforma de la fatxada del n.º 2 del carrer de Vilanova, de D. Antoni Servera, amb un pla per fer les obres conforme al pla.

4.^a Igualment se feu amb el pla de la casa n.º 59 del carrer del Figuerat de na Margalida Rosello Lliteras.

Dat conta p'la part dels treballs fets per la brigada de caminers municipals durant la setmana, aixeca la sessió.

Sessió del 28 d'Abril

Se celebra en aquest dia la sessió ordinària presidint el Batle Sr. Bartomeu Esteve i els tenents Srs. Femenies i Cassellas, i els Srs. Regidors Llorca, Nabor, Labrés i Pico, qu'acordaren:

1.^a Aprovar l'acta anterior.

2.^a Autorisar el traspàs de la propietat de la tomba n.º 13 d'aquest cementiri rural que era de D. Llorenç Sureda i per herència passà a D. Andreu Sureda Sancho el qual la ven a D. Gabriel Espinosa Genovard, acordant l'Ajuntament expedir an aquest el corresponent anot de propietat, previ el pago de lo prevenut per l'art. 9.º del Reglament.

3.^a Incloure a D. Antoni Esteve Amorós en la Comissió nomenada per nustrar al Ajuntament en la variació de mitges per fer el Consum sobre unidats.

4.^a Continuar el Sr. Batle del treballs fets per la brigada de caminers municipals durant la setmana, aixeca la sessió.

CRONICA

DE CANOSTRA

De la setmana de l'Àngel encà no passava l'Automòbil que feia el trajecte de Manacor a Capdepera, i segons diuen no passarà més que els dissabtes i diumenges, per falta de gasolina.

Avui, primer de Maig, ha tornat. Seguirà? Pot fiarsen el pis.

Dissapte passat vengueren alguns acróbatas per dar funció. Segons diuen s'enginyaren a fer quatre pantomines en el casino de Ca's «Ferré Carrillo». S'endugueren poques pessetes.

L'Esposa del Director de LLEVANT ha entrat ja en franca convalescència. Ho celebren i que Deu la deix passar forta de tot en poc temps.

Segons bones notícies el pròxim dissapte dia 4 vendrà de Barcelona el nostre ben-volgut col·laborador i amic D. Juan Sancho Lliteras jutge de pau d'Artá, ja restablert de l'Operació que ha sufrida en la Ciutat Condal. Que sia enhorabona i Deu el guardi de perill.

Segons diu la Premsa, se suspita que en els Jochs Florals de Barcelona d'en guany ha guanyat l'Englantina, un poeta mallorquí.

En l'Institut d'Estudi Catalans s'han adjudicat els premis qu'anyalment se donen i pareix qu'es estat agraciad amb el de «Filologia» consistent en 1000 pessetes, el nostre amic mossen Llorenç Riber per sa traducció de Geòrgiques d'en Virgili. El felicitem.

Dià 27 morí a Artá després de rebre el Sacrament de l'Extrema-Unió D. Gabriel Amengual Ribas (a) Garriga a l'edat de 74 anys sos funerals i enterro foren molt suntuoses i concorreguts. Al cel sia.

Una nova industria s'es inventada en aqueixa vila i es la collecció de soles d'esperdenya de pumes picades. Suposat que aquí es de cuina de primera materia, surten barates per anó sol'moits eis qui ja se fan les espardeñyas per si mateixos.

Voldriem tengués exit aqueixa nova industria i avui qui el canyam s'ha posat tant car, tal volta per aquest medi se lograria abatir aqueix article de consum tant general a la nostra illa.

Hem rebut el Quadern n.º 51 de «La Nòvela Nova» que conte una colleccioneta dels «Cants» Populars Catalans antics i moderns, mes hermosos. Se ven a 10 Cts.

També hem rebut el n.º 10 de la *«Novel·la Històrica»* que se titula «De La Gran Guerra a La Guerra Gran» Es el mateix preu.

Dimars de la setmana passada en el saló d'actes de l'Ajuntament de Ciutat donà una notabilissima conterència el nostre ben-volgut amic el pulcre escriptor i poeta D. Joan Estelrich Artigues. Parla sobre «El poeta Leopardi» i fou una obra meritisima que li valgué grans aplaudiments i cares felicitacions de la distingida i numerosa concorrencia. Rebíga la nostra mes coral enhorabona.

Hem rebut una hermosa collecció de llibres que regala a la Biblioteca de «Minerva» D. Francesc Sureda Pyre. Director dels Explo- radors de Balears i benemerit Artanenc i coral amic nostre. Al temps qu'els e traspasam a la Associació a que ls destina, per de pronta ja eis-mi remerciam i el felicitem per son desprendiment a favor de son poble nadiu que en pot rebre molt de be. Voldriem tots eis bons artanencs qui poden, l'imitassen i arribaríem a tenir a la nostra vila una hermosa biblioteca publica.

REGISTRE

NAIXEMENTS

21, Abril — Climent Canet Garau

Total 1.

MORTS

Dià 23 Abril — Antonina Tous Massa net (a) Martina, casada de 23 anys de Tuberculosis — Pulmonar.

Dià 27 — D. Gabriel Amengual Ribas (a) Garrigué, fadri, de 74 anys de Meningitis — Pulmonar.

Total 2.

ENTRETENIMENTS

(Solucions als del número 33 passat)

A les preguntes: 1.^a Es fin d'un que li diuen Vei de nom. — 2.^a Forats a una post.

A les semblances: 1.^a En que no's mou. — 2.^a En que sempre va davant. — 3.^a Que te raó.

Jeròlfic: Un mal i un altre mal son dos mals plegats.

Fuga de Vocals

¿Porqueret que fas aquí amb sa pellissa posada? — Guard una trutja travada un mé i un porcellí.

D'Avui

Preguntes: 1.^a ¿Quant es qu'n asa remena mes sa coa? — 2.^a Quant es milló un porc? — 3.^a Aont es s'Aufabia mes gran de Mallorca?

Semblances: 1.^a En que s'assembla s'amor a Roma? — I un rellotge a una vellanera? — 3.^a I un diari an es sol?

Xarada

Prima segona a la mà molts de pics hu solen fé, sa meva tersa quarta sol tení tot bon mariné i es Totes un animal qui moltes espines té.

Endevinies

1.^a
Qu'es lo que te cos i no te peus ni mans ni te cap ni collí?

2.^a

Per bo i per garrít me pengen me veus groc i estic bó estic pres i estic alegre i si'm llibertes som mort.

Les solucions al número qui vé.

GRAN COLMADO A TANENC d'en GUIÉM BUJOSA (a) Ganancia

SE VENEN BONS I BARATO

Comestibles de tota casta, licors, dolces, galletas, etc., etc. • Grandlós surfil de Perfumeria

Aquesta casa es s'unica depositaria dins Artá del ANIS TUNEL

Fixau-vos be en sa Direcció: **CARRE de PALMA, 3 - ARTA**

S'agencia Bujosa (a) Ganancia serveix amb esment, puntualitat i barato qualsvol encàrrec se li fassa per ciutat i pels altres pobles de Mallorca

Despaig a Artá: Carré de Palma, núm. 3 • Despaig a Palma: Estanc d'es Banch de s'Oli

Grandes Almacenes

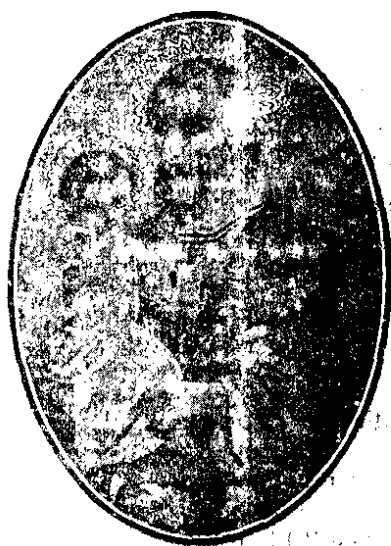
: *San José* :

Vda. Ignacio Figuerola

Sastreria Camiseria Merceria Zapatería Pañeria
Laheria Pañoleria Lenceria
Géneros de Punto Sederia, Artículos para Viaje
OBJETOS DE REGALO

Depósito de máquinas parlantes
— PATHEFONO —

PRECIO FIJO
Arta, 7 9, 11. Ro. de, 118 ☎ Teléfono, 217



NO IMPORTA

MAI MES SORTÍ D'ARTÁ PER VESTIR DE SASTRE

EN LA

SASTRERIA

D'EN

Juan Juster

se talen i cusen tota casta de vestits d'home
a la moda i a gust de cada qual

Direcció: Botavant, 14 • ARTA

NO COMPREU CAFÉ

que no passeu abans per sa botiga d'en

JAUME CABRER

que'l te bo i fresc

Allà heu trobareu tota casta de
comestibles i a tot preu

ARRONS, VERDURES, PATATES, etc.

Carré de Antoni Blancs Juan - Antea Puput

FARMACIA
DE

Llorens Garcies

OBERT A TOTES HORES

Preparat amb crua cuquera d'ARTÁ

PLASSETA DES MARXANDO

GRAN BOTIGA

AMB GÉNERO DE TOTA CASTA I A TOT PREU;

— CALSAT FI I DE MODA —

A CANA VIVES

CARRÉ DE PARROQUIA, 1

CAP BOTIGA

VENEN MILLOS CONDICIONS QUE SA D'EN

Juan Vicens (a) Jan

Tota casta d'articles, comestibles, galletas, etc.
ES REPRESENTANT DE SA PERFUMERIA

L. GAGGIO

TE DEPOST DE MAQUINES DE COSIR
PAPPI I AUCONS

Com també tota casta d'instruments musicals. Bandurries, Guitres, etc.

DIRECCIO: ALCARIOT, 3

ACADEMIA

de 1.ª i 2.ª ensenyansa

amb classes especials de

FRANCES I

CONTABILIDAD

Preparació per lletres en Ins.
Artes, Naturals, Ciéncies i
Telegrafs.

Professors especials

Per preus e informes
delirarse a son Director

D. Andreu Ferrer

MESTRE NACIONAL

RONDAIES
DE MENORCA

per
Andreu Ferrer

Un volum 2 Peses

ED. 2.ª

DEMANDES A LA LIBRERIA DE

FERRER I SUREDA

ARTÁ

En aquesta Administració

podreu encarregar

tota casta de

IMPRESOS

Se serveixen amb prontitud

LIBRERIA, PAPALERIA
I CENTRE de SUSCRIPCIONS

Ferrer i Sureda

Aquí trobareu paper de tota casta a la mesura, i en gros, miters,
llibretes, tintes, llapis, etc. etc.

Libres escolars i religiosos

A PREU DE CATLEU

s'encomenen da tota casta en tota puntual ad

QUATRE CANTONS, 3 ARTA

Ensaimades i Panets

En loch se troben millors que a la

Panadema Victoria

ESFORN NOU

Miquel Roca Castell

A sa botiga heu trobareu
sempre pans, panets,
galletas, besuits,

rollets, i tota casta de pasticeria

TANBE SE SERVEIX A DOMICILI

Metedat, prontitud, i economia

DES PAIG Carré de Palma, 3 BI ARTA